

Ο αγώνας ενάντια στην κρατική βαρβαρότητα είναι αγώνας για την αξιοπρέπεια

Το χρονικό της συγκάλυψης της κρατικής δολοφονίας του Κώστα Μανιουδάκη

Την 1η Σεπτεμβρίου 2023, στον Αποκόρωνα Χανίων, μπάτσοι των ΤΑΕ Σούδας σταματούν τον Κώστα Μανιουδάκη σε «τυχαίο» αστυνομικό έλεγχο και τον ξυλοκοπούν μέχρι θανάτου.

Η αστυνομία επιχειρεί να συγκαλύψει και αυτή τη δολοφονία, ακολουθώντας μία σειρά από πάγιες κινήσεις και εφαρμόζοντας συγκεκριμένες τακτικές, όμοιες με αυτές που έχουμε δει σε πολλές περιπτώσεις κρατικών δολοφονιών των τελευταίων ετών.

Πριν ακόμα ενημερωθεί η οικογένεια, η αστυνομία διαρρέει στον ηλεκτρονικό τύπο μια σειρά από εσκεμμένες ανακρίβειες και ψευδή στοιχεία. Συγκεκριμένα, τα δημοσιεύματα κάνουν λόγο για τυπικό έλεγχο της τροχαίας, ενώ ήταν έλεγχος των ΤΑΕ Σούδας¹ για έλεγχο που έγινε στον ΒΟΑΚ², ενώ πραγματοποιήθηκε στον επαρχιακό δρόμο Φρε-Βρυσών για καρδιακή ανακοπή του 58χρονου και για «υπεράνθρωπες» προσπάθειες των αστυνομικών να τον επαναφέρουν, προφανώς χωρίς καμία αναφορά σε ξυλοδαρμό, σύλληψη και μεταφορά του στο περιπολικό χειροπεδημένο πισθάγκωνα. Ο επίσημος ισχυρισμός της ΕΛ.ΑΣ., όπως καταγράφηκε πρώτα στο βιβλίο αδικημάτων και συμβάντων του Α.Τ. Αποκορώνου, αναφέρεται σε «αιφνίδιο θάνατο ιδιώτη» που «κατά το χρόνο περαιτέρω νομότυπου αστυνομικού ελέγχου οχήματος αισθάνθηκε ξαφνική αδιαθεσία και έχασε τις αισθήσεις του». Μερίδιο ευθύνης στη συγκάλυψη της εν λόγω δολοφονίας φέρουν, επίσης, και τα συστημικά ΜΜΕ, τα οποία υιοθετούν και αναπαράγουν άκριτα το αφήγημα των μπάτσων.

Οι εμπλεκόμενοι μπάτσοι μαζί με τον διοικητή των ΤΑΕ παρουσιάζουν το παραπάνω αφήγημα και στην οικογένεια, όταν συναντήθηκαν στο Κ.Υ. Βάμου, όπου διαπιστώθηκε ο θάνατος του Κωστή. Αυτό έρχεται να «κουμπώσει» με το πιστοποιητικό θανάτου που καταθέτει ο δημόσιος ιατροδικαστής, Σταμάτης Μπελιβάνης, στις 4 Σεπτεμβρίου 2023,

---

1. ΤΑΕ: Τμήμα Αστυνομικών Επιχειρήσεων. Πρόκειται για ειδικό σώμα που δραστηριοποιείται σε περιοχές με έντονη και «ιδιομορφη» εγκληματικότητα (π.χ. όπλα, ναρκωτικά κ.ά.). Το συγκεκριμένο σώμα έχει συγκροτηθεί μόνο στην Κρήτη και στο Μενίδι της δυτικής Αττικής, και φέρει βεβαρωμένο δολοφονικό ιστορικό. Ενδεικτικά αναφέρουμε τη δολοφονία του Ηρακλή Μαραγκάκη στο Ηράκλειο Κρήτης στις 25/12/2003.

2. ΒΟΑΚ: Βόρειος Οδικός Άξονας Κρήτης, η νέα εθνική οδός

στο οποίο καταγράφει ως αιτία θανάτου «παθολογικά αίτια, απουσία κακώσεων». Όμως, τα πολυάριθμα τραύματα στο κεφάλι και το σώμα του Κωστή που αντίκρισαν τόσο οι συγγενείς και το ιατρικό προσωπικό όσο και τα άτομα που βρέθηκαν στην κηδεία του, οι πληροφορίες από αυτόπτες μάρτυρες και η εικόνα του σημείου του συμβάντος με τις λίμνες αίματος και τα σπασμένα γυαλιά του Κωστή, ανατρέπουν την εκδοχή της αστυνομίας. Αυτά τα δεδομένα οδηγούν την οικογένεια να καταθέσει μήνυση κατά παντός υπευθύνου, προκειμένου να αναδείξει τι αλήθεια συνέβη στον Κωστή.

Καθώς σχηματίζεται η δικογραφία, έρχεται στο φως μια σειρά από «συμπτώσεις»:

- Ενώ η οικογένεια έσπευσε να ζητήσει το βιντεοληπτικό υλικό από την κάμερα ασφαλείας του συνεργείου αυτοκινήτων Μεγαλακάκης (το πιο κοντινό μαγαζί στο σημείο του συμβάντος), ο υπεύθυνος δήλωσε ότι θα το παραδώσει ακολουθώντας την τυπική διαδικασία, δηλαδή κατόπιν εισαγγελικής εντολής. Όταν αυτή ήρθε μία εβδομάδα μετά, το βίντεο «περιέργως» είχε σβηστεί.
- Δεν έγινε ποτέ αυτοψία στο σημείο, ούτε καν έλεγχος στο αυτοκίνητο του Κωστή, παρόλο που υπήρχαν μαρτυρίες πως οι ίδιοι μπάτσοι, το ίδιο βράδυ, καθάρισαν το σημείο από τα αίματα.
- Ταυτόχρονα, η αστυνομία καλλιεργεί ένα κλίμα τρομοκρατίας στους μάρτυρες, οι οποίοι αρχικά επιβεβαίωσαν στην οικογένεια τον ξυλοδαρμό του Κωστή, ενώ πολλοί από αυτούς, λίγες μέρες μετά, δεν δέχτηκαν να καταθέσουν επίσημα γιατί «φοβούνται και δεν θέλουν να μπλέξουν».

Ο θάνατος του Κωστή επανέρχεται στη δημόσια σφαίρα στις 15 Σεπτεμβρίου, όταν ο γιος του, Αναστάσης, διαψεύδει δημόσια την εκδοχή της αστυνομίας και καταγγέλλει τους μπάτσους, που διενήργησαν τον έλεγχο, ως δολοφόνους του πατέρα του. Η δημοσιοποίηση της καταγγελίας αποτέλεσε το σημείο εκκίνησης του πολιτικού αγώνα -παράλληλα με τον νομικό- μέσα από τις ανοιχτές συνελεύσεις για την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη τόσο στα Χανιά όσο και την Αθήνα. Μέσα σε λίγες μέρες, η υπόθεση του Κωστή γίνεται γνωστή πανελλαδικά από τις συλλογικές δράσεις αλληλέγγυων ατόμων.

Από την πλευρά της η αστυνομία, αντιλαμβανόμενη την αμφισβήτηση του κυρίαρχου λόγου (της), ξαναπαίρνει θέση με δύο δελτία τύπου: των Ειδικών Φρουρών Κρήτης στις 29 Σεπτεμβρίου και της Ένωσης Αστυνομικών Υπαλλήλων Χανίων [ΕΑΣΥ], μόλις τρεις μέρες αργότερα. Σε αυτά, κατά βάση, επαναλαμβάνουν τα συλλυπητήριά τους στην οικογένεια, τονίζουν την τυφλή εμπιστοσύνη τους στην δικαστική και ιατροδικαστική αρχή και κατηγορούν για «διαστρέβλωση της αλήθειας» τα άτομα που αγωνίζονται για να μην συγκαλυφθεί η κρατική δολοφονία. Πρόκειται για εσκεμμένη προσπάθεια μετατόπισης της κοινής γνώμης, με την ΕΑΣΥ, μάλιστα, να κουνάει απειλητικά το δάκτυλο σε όσες και όσους καταγγέλλουν την αστυνομική ασυδοσία και την κρατική βία για τη δολοφονία (και) του Κώστα Μανιουδάκη με τη φράση: «οφείλει και θα προστατεύσει τα μέλη της στην προκειμένη περίπτωση, τόσο σε ποινικό όσο και σε αστικό επίπεδο και ο καθένας θα πρέπει να γνωρίζει ότι είναι υπεύθυνος για τις πράξεις και τα λεγόμενά του!».

Εν αναμονή του ιατροδικαστικού πορίσματος, τα μέλη της οικογένειας και οι ανοιχτές συνελεύσεις επιμένουν στην ανάδειξη της υπόθεσης, ώστε να μην «ξεχαστεί» και να μην είναι άλλη μία κρατική δολοφονία που θα «μπει στο αρχείο». Ο πολιτικός αγώνας με συνεχείς παρεμβάσεις στο κοινωνικό πεδίο, παράλληλα με τις νομικές διεκδικήσεις, οδήγησαν σε επίκαιρη ερώτηση στη Βουλή στις 26 Οκτωβρίου, σχετικά με τον βαθμό στον οποίο έχει προχωρήσει η διαλεύκανση της υπόθεσης Μανιουδάκη.

Στην απάντησή του, ο -τότε- υπουργός Προστασίας του Πολίτη, Γιάννης Οικονόμου, επαναλαμβάνει το αφήγημα για «ξαφνική αδιαθεσία» που αισθάνθηκε ο οδηγός και πως «έχασε τις αισθήσεις του και έπεσε στο έδαφος», προσφέροντας ουσιαστικά πολιτική κάλυψη στους μπάτσους-δολοφόνους.

Τέσσερεις μήνες μετά τη δολοφονία του Κωστή, ο ίδιος δημόσιος ιατροδικαστής καταθέτει τελικά, στις 9 Ιανουαρίου 2024, την αναλυτική πραγματογνωμοσύνη. Στο πόρισμα καταγράφεται μεθοδικά πλήθος τραυμάτων, εκδορών και εκχυμώσεων στο κεφάλι του Κώστα Μανιουδάκη. Κατόπιν ερωτήσεων που υποβάλλουν οι συνήγοροι της οικογένειας, Θανάσης Καμπαγιάννης, Μαρία Παπαδάκη και Μανώλης Παπαδομανωλάκης, ο ιατροδικαστής αποσαφηνίζει ότι έχουν επέλθει από τη «χρήση “θλώντος οργάνου”», καθώς το πλήθος και οι θέσεις των τραυμάτων δεν δύνανται να δικαιολογηθούν από πτώση εξ ιδίου ύψους.». Σημειώνει, επίσης, πως «Η στρεσογόνα κατάσταση, ως συνέπεια ξυλοδαρμού, μπορεί να εξηγήσει το ισχαιμικό επεισόδιο, από το οποίο επήλθε ο θάνατος». Σε συνέντευξή του ο Θανάσης Καμπαγιάννης διευκρινίζει: «Όταν μιλάμε για θλών όργανο, εννοούμε, γκλομπ, μπουνιές, κλωτσιές· πάντως σε κάθε περίπτωση μιλάμε για έναν ξυλοδαρμό, ο οποίος είχε ως συνέπεια το καρδιακό επεισόδιο το οποίο υπέστη ο Κώστας Μανιουδάκης που ήταν και η τελική καταγραφόμενη αιτία θανάτου».

Η έκδοση του ιατροδικαστικού πορίσματος αποτέλεσε, το δίχως άλλο, σημαντικό σημείο στην εξέλιξη της υπόθεσης, αλλά και σημείο καμπής στην αφήγηση των μπάτσων. Αφήνοντας στην άκρη τα δελτία στον ηλεκτρονικό τύπο και «πιάνοντας» τηλεοπτικό σταθμό πανελλαδικής εμβέλειας, οι μπάτσοι σπεύδουν να (ξανα)αλλάξουν την αφήγησή τους και για πρώτη φορά να κάνουν λόγο για αντίσταση, έχοντας μείνει εκτεθειμένοι μετά το πόρισμα. Συγκεκριμένα, στις 28 Ιανουαρίου, ρεπορτάζ στο δελτίο ειδήσεων του STAR κάνει λόγο για «ανατροπή στις συνθήκες θανάτου» του Κώστα Μανιουδάκη και σχολιάζει πως το πόρισμα «ανοίγει νέο κύκλο ερευνών». Το ίδιο ρεπορτάζ, επικαλούμενο πηγές της ΕΛ.ΑΣ., αναφέρει πως «οι αστυνομικοί που έκαναν τον έλεγχο φέρεται να είχαν καταθέσει λίγες μέρες μετά το περιστατικό ότι “Δεν τον χτυπήσαμε. Αντιστάθηκε στον έλεγχο και ξαφνικά λιποθύμησε”».

Στις 9 Φεβρουαρίου, γίνεται ξανά επίκαιρη ερώτηση στη Βουλή με αφορμή «τα νέα στοιχεία στην υπόθεση Μανιουδάκη και την αδράνεια που υπάρχει από τη μεριά της πολιτικής ηγεσίας: γιατί τόσους μήνες μετά η οικογένεια δεν έχει πρόσβαση στη δικογραφία, για ποιον λόγο δεν έχουν δοθεί στην οικογένεια τα ονόματα των εμπλεκόμενων αστυνομικών και που με βάση τον ιατροδικαστή κακοποίησαν και χτύπησαν τον Κώστα Μανιουδάκη, για ποιον λόγο ακόμα δεν έχουν προχωρήσει οι πειθαρχικές διαδικασίες απέναντι σ’ αυτούς;». Ο υφυπουργός Προ.Πο., Ανδρέας Νικολακόπουλος, επιμένει στην ίδια γραμμή, αυτή της εμπιστοσύνης στις δικαστικές αρχές, και κρατάει φαινομενικά ουδέτερη στάση λέγοντας πως «η έρευνα είναι μυστική και εδώ δεν μπορώ να προδικάσω και να υιοθετήσω κανέναν ισχυρισμό». Ωστόσο, υποστηρίζει το τεκμήριο της αθωότητας των αστυνομικών και πως η στρεσογόνα κατάσταση μπορεί να προέλθει «και επειδή κάποιος ελέγχεται και βρέθηκε κάτι πάνω του». Δεν είναι η πρώτη φορά που ο μηχανισμός συγκάλυψης των κρατικών εγκλημάτων στήνεται, αφενός, στη de facto αθωότητα των μπάτσων, προνόμιο που διατηρούν ανεξαιρέτως τα εκτελεστικά όργανα, και αφετέρου στη μετατόπιση της ευθύνης από τους θύτες στο θύμα. Γινόμαστε και πάλι μάρτυρες στην ανάγκη του κράτους να συγκαλύψει τους έμμισθους δολοφόνους του, ώστε όχι μόνο να μην αμφισβητηθεί η κυριαρχία του, αλλά να συνεχίσει να εδραιώνεται. Γι’ αυτό οι μπάτσοι είναι «πάντα αθώοι» και γι’ αυτό το θύμα «τυχαίνει πάντα» να έχει αυτή την κατάληξη, επειδή «πάντα παρανομεί».

Όσο, όμως, και να προσπαθούν να την ανατρέψουν, η αλήθεια είναι μία: **Οι μπάτσοι δολοφόνησαν (και) τον Κώστα Μανιουδάκη.**

Μέχρι τον Μάρτη του 2024, η αστική δικαιοσύνη καθυστερεί αδικαιολόγητα την πρόσβαση της οικογένειας στη δικογραφία, βάζοντας το δικό της λιθαράκι στην επιχείρηση συγκάλυψης. Από την πλευρά της αστυνομίας έχει σχηματιστεί επίσης δικογραφία, η οποία αφορά τον Κωστή ως κατηγορούμενο για κατοχή μικροποσότητας κάνναβης. Πρόκειται για τη δικογραφία που συντάχθηκε την ημέρα του περιστατικού με βάση τις καταθέσεις και τις αναφορές των εμπλεκόμενων αστυνομικών, η οποία «εμπλουτίστηκε» με συμπληρωματική εγγραφή στις 6 Σεπτεμβρίου, πέντε μέρες μετά το συμβάν. Η καθυστέρηση πρόσβασης στη δικογραφία κρίνουμε ότι εξυπηρετεί το περαιτέρω «μαγείρεμα» της υπόθεσης, προκειμένου οι αρχές να κερδίσουν χρόνο για να λάβουν υπόψη τα νέα στοιχεία, τις εξελίξεις και τις μαρτυρίες. Επιχειρούν, έτσι, να παρουσιάσουν το πλέον βολικό αφήγημα και να «στήσουν» με τις ελάχιστες δυνατές αντιφάσεις την υπερασπιστική γραμμή των αστυνομικών υπαλλήλων. Σε αυτή την κωλυσιεργία έρχεται να προστεθεί η άρνηση της ΕΛ.ΑΣ. να δώσει στην οικογένεια τα ονόματα αυτών που διενήργησαν τον «έλεγχο», επικαλούμενη προστασία του απορρήτου. Αυτό έχει ως συνέπεια τη στέρηση διεκδίκησης των νόμιμων ασφαλιστικών μέτρων/αποζημίωσης από τα ανήλικα τέκνα του Κωστή. Όλο αυτό το διάστημα, οι εμπλεκόμενοι μπάτσοι δεν έχουν υποβληθεί σε προανακριτική εξέταση -όπως συνέβη με τους μάρτυρες λίγους μήνες νωρίτερα, δεν έχουν κατηγορηθεί για αξιόποινη πράξη, διατηρούσαν την ανωνυμία τους και συνέχιζαν να εκτελούν το «καθήκον» τους.

Στις 9 Απριλίου, η οικογένεια του Κωστή αποκτά -επιτέλους- πρόσβαση στη δικογραφία, τα στοιχεία της οποίας φέρνουν μια σειρά σημαντικών εξελίξεων στην υπόθεση. Ο γιος του Κωστή, Αναστάσης, καταγγέλει δημόσια τον εισαγγελέα Κωνσταντίνο Αποστολάκη, ο οποίος στην προσπάθειά του να αρχειοθετήσει την υπόθεση, απέρριψε στις 8 Σεπτεμβρίου το αίτημα της οικογένειας για παράδοση στις δικαστικές αρχές του οπτικοακουστικού υλικού από το συνεργείο Μεγαλακάκης. Στις 15 Σεπτεμβρίου, όταν οι κάτοχοι κλήθηκαν να καταθέσουν στο πταισματοδικείο, το βίντεο είχε διαγραφεί, εξαφανίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο πολύ σημαντικά αποδεικτικά στοιχεία για την υπόθεση. Επιπλέον, αποκαλύπτεται το πλέον παράλογο: Στην προκαταρκτική έρευνα που διέταξε το Α.Τ. Αποκορώνου για τις συνθήκες θανάτου του Κωστή, συμμετείχαν οι δύο από τους τέσσερις μπάτσους-δολοφόνους(!). Για ακόμα μια φορά, τα παραπάνω επιβεβαιώνουν τη μεθοδευμένη συγκάλυψη της κρατικής δολοφονίας, και αποδεικνύουν πως οι προαναφερθείσες «συμπτώσεις» ήταν εσκεμμένες πράξεις.

Φτάνοντας στο παρόν, μετά από επτά μήνες διαρκούς αγώνα σε νομικό και πολιτικό επίπεδο, γίνεται το αυτονόητο: Οι μπάτσοι-δολοφόνοι των ΤΑΕ δεν κρύβονται πια πίσω από την ανωνυμία τους, και καλούνται στο πταισματοδικείο να δώσουν εξηγήσεις ανωμοτί (χωρίς όρκο δηλαδή), ως ύποπτοι για «ανθρωποκτονία με ενδεχόμενο δόλο σε ήρεμη ψυχική κατάσταση από κοινού». Σε δεύτερο χρόνο, η δικογραφία θα διαβιβαστεί στον αρμόδιο εισαγγελέα, ο οποίος θα αποφασίσει αν θα τους ασκηθεί ποινική δίωξη, ώστε η υπόθεση να παραπεμφθεί στην ανακριτική αρχή. Αξίζει να σημειωθεί ότι ένας εκ των συνηγόρων υπεράσπισης των μπάτσων είναι ο Χρήστος Μαρκογιαννάκης³,

---

3. Χρ. Μαρκογιαννάκης: Πρώην υφυπουργός Δημόσιας Τάξης (2004-2006) και πρώην αντιπρόεδρος της Βουλής (2012-2015). Τον Ιούνιο του 2016 αποφασίστηκε η παραπομπή του σε δίκη για την υπόθεση του Βαγγέλη Γιακουμάκη (θύμα συστηματικού βασανισμού στη σχολή φοίτησής του στα Ιωάννινα), με την κατηγορία της ηθικής αυτουργίας και παράβασης καθήκοντος. Τελικά, το τριμελές εφετείο πλημμελημάτων Ιωαννίνων τον απάλλαξε από τις κατηγορίες.

γνωστός διαπλεκόμενος δικηγόρος των Χανίων και «προστάτης» της αστυνομίας, που δεν διστάζει να εξαπολύει απειλές και εκφοβισμούς μέσω της νομικής οδού.

*

Αλλά αν θεωρούν πως μας φοβίζονται, εκεί κάνουν ένα μεγάλο λάθος:
δεν μας φοβίζονται, μας εξοργίζουν.

Οι ιδέες μας, όσους κι από 'μας αν σκοτώσουν, δεν θα πεθάνουν ποτέ, θα κατοικούνε πάντα στα μυαλά των ελεύθερων ανθρώπων. Ήμασταν, είμαστε και θα είμαστε πάντα εδώ, ενάντια σε κάθε τι που μας πνίγει και δεν μπορούμε να ανασάνουμε, ενάντια στο άδικο, για την ελευθερία όλων μας, σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

Κι ας μην νικήσουμε ποτέ ... θα πολεμάμε πάντα !!

~Βασίλειος Μάγγος

δολοφονήθηκε από μπάτσους στον Βόλο στις 13/07/2020

Η ανοιχτή συνέλευση για την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη στα Χανιά καλέστηκε δημόσια, αμέσως μετά την καταγγελία από τον γιο του, και φιλοξενήθηκε στην Κατάληψη του Λόφου Καστέλι μέχρι και την εκκένωσή της στη 01/04/2024. Παρ' όλη την καταστολή που δέχονται οι κινηματικοί χώροι αντίστασης, οι αγώνες μας δεν κάμπτονται. Η ανοιχτή συνέλευση εξακολουθεί να αποτελεί μια ζωντανή πολιτική διεργασία, που συνεχίζει να αναδεικνύει με κινηματικούς όρους την υπόθεση, από κοινού με μέλη της οικογένειας, και παράλληλα με τον νομικό αγώνα που έχουν ξεκινήσει. Ταυτόχρονα, υπήρξε από την πρώτη στιγμή μια διεργασία βαθιά συγκινησιακή, που –μοιραία– οικειοποιήθηκε το συναισθηματικό φορτίο της απώλειας, «επιμερίζοντάς» το μέσα από μια διαδικασία συλλογικοποίησης του πένθους.

Η δράση της συνέλευσης είναι πολυεπίπεδη, με παρεμβάσεις στα ραδιόφωνα και τον δημόσιο χώρο της πόλης, με ενημερώσεις σε δημόσιες εκδηλώσεις και πολιτιστικά δρώμενα, με μικροφωνικές, συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις, με πολιτικές εκδηλώσεις, διατηρώντας ως βασικά πεδία εστίασης τα εξής:

- αφενός την άσκηση πίεσης στις αρμόδιες κρατικές αρχές, και αφετέρου τη λεπτομερή ανάδειξη του ιστορικού και των χαρακτηριστικών της υπόθεσης, καθώς και του ρόλου των εμπλεκόμενων πλευρών, με στόχο να μην συγκαλυφθεί η κρατική δολοφονία,
- την καταγραφή της υπόθεσης στη δημόσια σφαίρα, και την εδραίωση της κινηματικής αφήγησης στη συλλογική μνήμη της πόλης, ώστε να μην ξεχαστεί η κρατική δολοφονία και να αποδοθούν ευθύνες στα πρόσωπα που –σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό– ενεπλάκησαν σε αυτήν και τον μηχανισμό για τη συγκάλυψή της,
- την οικονομική ενίσχυση του αγώνα, τόσο σε νομικό όσο και σε πολιτικό επίπεδο,
- την υποστήριξη του νομικού αγώνα, και την παράλληλη επεξεργασία του δικού μας ορισμού για τη δικαιοσύνη, και την εξερεύνηση μονοπατιών προς τη δικαίωση, στο πλαίσιο του πολιτικού αγώνα, και πέρα από την αστική δικαιοσύνη,
- τη σύνδεση του αγώνα μας με αντίστοιχα πολιτικά εγχειρήματα που έχουν συγκροτηθεί πάνω σε υποθέσεις αστυνομικής βίας, όπως και τη σύνδεση της υπόθεσης της κρατικής δολοφονίας του Κώστα Μανιουδάκη με ευρύτερα αγωνιστικά επίδικα της εποχής.

Ώρα να μιλήσουμε για δικαιοσύνη – Για τη διαλεκτική νομικού και πολιτικού αγώνα

Να αλλάξεις τον κόσμο φίλε Σάντσο,
δεν είναι τρέλα, ούτε ουτοπία.
Είναι δικαιοσύνη!

~Μιγκέλ ντε Θερβάντες

Ήταν επόμενο, μετά από όλες αυτές τις εξελίξεις, να κληθούμε να δώσουμε τις δικές μας απαντήσεις για τη δικαιοσύνη. Για το τι σημαίνει «θετική έκβαση της δικαστικής υπόθεσης», σε ποιο βαθμό μας ικανοποιεί κάτι τέτοιο, και πώς αλλιώς φανταζόμαστε τη δικαίωση και τη δικαιοσύνη. Και να διατυπώσουμε, εν τέλει, τι σημαίνει πολιτικός αγώνας παράλληλα με τον νομικό.

Προτού απαντήσουμε, και για να είναι πλήρης η απάντησή μας, οφείλουμε να κάνουμε κάποιες απαραίτητες συνδέσεις.

Καταρχάς, δεν μπορούμε να δούμε την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη και την επικοινωνιακή της διαχείριση, ως ένα περιστατικό αποκομμένο από την κοινωνικο-πολιτική συγκυρία μέσα στην οποία διαδραματίστηκε: Μια συγκυρία εντεινόμενης φτωχοποίησης και συνολικής απαξίωσης της ζωής όλο και μεγαλύτερου μέρους των χαμηλότερων κοινωνικών στρωμάτων. Μια συγκυρία κατά την οποία η σταδιακή υποχώρηση του κράτους πρόνοιας (από τομείς όπως η υγεία, η παιδεία και οι μεταφορές) σημαίνει μετακύλιση του κόστους στις πλάτες των στρωμάτων αυτών, με πλέον χαρακτηριστική την κρατική-καπιταλιστική δολοφονία στα Τέμπη. Μια συγκυρία που ορίζεται από τα απρόσιτα ράφια των supermarket και τα απλησίαστα ενοίκια· την εντατικοποίηση της εργασίας, την υποτίμηση της αξίας της και τα «εργατικά ατυχήματα»· τον εκτοπισμό από τις κατοικίες μας, για τη μετατροπή τους σε διαμερίσματα βραχυχρόνιας μίσθωσης· τη λεηλασία και την παράδοση του φυσικού πλούτου στην τουριστική βιομηχανία και τους ενεργειακούς κολοσσούς· την εκμετάλλευση της ζωής κάθε μορφής για την άντληση κέρδους· τον κανονικοποιημένο σεξισμό, την ενδοοικογενειακή βία, τις κακοποιήσεις, τους παιδοβιασμούς και τις αυξανόμενες γυναικοκτονίες· τη θανατοπολιτική των επαναπροωθήσεων, των απελάσεων, των στρατοπέδων συγκέντρωσης και των μαζικών δολοφονιών μεταναστών στα χερσαία σύνορα και τα νερά της Μεσογείου· τον δολοφονικό στιγματισμό των «μη κανονικών» σωμάτων, από τον Ζακ Κωστόπουλο/τη Zackie Oh!, τον Νίκο Σαμπάνη, τον Κώστα Φραγκούλη και τον Χρήστο Μιχαλόπουλο, ως τον Σιράζ Σαφτάρ, τον Βασίλειο Μάγγο και τον Αντώνη Καργιώτη.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον, η απάντηση σε όλα δίνεται από την καταστολή: Όσο οξύνεται η επίθεση σε όλες τις πτυχές της καθημερινότητας, βλέπουμε να προσλαμβάνονται διαρκώς νέοι μπάτσοι, και να βρίσκονται όλο και πιο κοντά μας, με μεγαλύτερη συχνότητα σε καθημερινή βάση. Ταυτόχρονα, όλο και πιο συστηματικά εμφανίζονται στη δημόσια σφαίρα περιστατικά «αστυνομικής αυθαιρεσίας», «παράβασης καθήκοντος» ή «κατάχρησης εξουσίας».

Ο κατασταλτικός μηχανισμός ντοπάρεται ιδεολογικά από το ελληνικό κράτος: Ο ρόλος της αστυνομίας «αναβαθμίζεται» για να εφαρμοστούν ανεμπόδιστα και χωρίς οποιαδήποτε αντίσταση οι κρατικές πολιτικές και οι καπιταλιστικές προσταγές. Γι' αυτό απολαμβάνει πολιτικής νομιμοποίησης-επιβράβευσης στο δολοφονικό της έργο. Γι' αυτό στήνονται πολυεπίπεδοι μηχανισμοί συγκάλυψης που επιτρέπουν στους μπάτσους να συνεχίζουν ανενόχλητοι να κρίνουν ποιες ζωές είναι άξιες να βιωθούν – και ποιες

όχι.

Οι δυνάμεις καταστολής, ως το έμμισθο στρατιωτικό σώμα που ήδη είναι επιφορτισμένο με την «πρόληψη» και την αναχαίτιση των επερχόμενων αντιστάσεων, ατομικών και συλλογικών, κατέχουν ρόλο ζωτικής σημασίας για την κυριαρχία στη συγκυρία που διανύουμε: Για να σπέρνουν τον φόβο, και να μην αφήνουν άλλη επιλογή στους από τα κάτω, πέρα από τη σιωπή, την παραίτηση και την αποδοχή της υποτίμησής τους.

Η κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη αποτελεί μονάχα ένα στιγμιότυπο στη μακάβρια λίστα της αστυνομικής βίας και των κρατικών δολοφονιών που λαμβάνουν χώρα σε αυτό ακριβώς το συγκείμενο.

*

Είναι δεδομένο πως στεκόμαστε στο πλευρό της οικογένειας του Κώστα Μανιουδάκη, και υποστηρίζουμε τον νομικό αγώνα που έχει ξεκινήσει, αν και δεν έχουμε καμία αμφιβολία για τον βαθμό διαπλοκής των μηχανισμών της αστικής δικαιοσύνης.

Στηρίξαμε τη διεκδίκηση της οικογένειας να αποκτήσει άμεση πρόσβαση στη δικογραφία που έχει σχηματιστεί εις βάρος του Κώστα Μανιουδάκη, και συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε για να σταματήσει το «μαγείρεμα» της υπόθεσης.

Αναγνωρίζουμε πως οι ιδιαιτερότητες και τα διακυβεύματα του νομικού αγώνα, ανάλογα τη χρονική φάση, αποτελούν σημαντικό πεδίο, ώστε η υπόθεση να έρχεται στη δημόσια σφαίρα, και να συνομιλεί με το περί δικαίου αίσθημα που διακατέχει το κοινωνικό φαντασιακό. Αναγνωρίζουμε πως μια «θετική» έκβαση εντός των δικαστικών αιθουσών μπορεί να αποτελέσει ένα ελάχιστο θεσμικό ανάχωμα, και κινηματικό δεδικασμένο για ενδεχόμενες αντίστοιχες υποθέσεις που θα συναντήσουμε στο μέλλον. Αναγνωρίζουμε, τέλος, πως το ενδεχόμενο αθώωσης των φονιάδων θα σημάνει την επίσημη (συγ)κάλυψη της κρατικής δολοφονίας με τη σφραγίδα της δικαστικής εξουσίας.

Όση ικανοποίηση και να δώσει μια δικαστική «νίκη», ως νομική αναγνώριση του αγώνα μας, θα είναι πολύ μικρή για να ανταποκριθεί στη δική μας αντίληψη περί δικαιοσύνης. Σε αντιπαράθεση με όλα τα διαφορετικά ενδεχόμενα έκβασης της υπόθεσης μέσα στις αίθουσες της αστικής δικαιοσύνης, εμείς νιώθουμε πως δικαιοσύνη είναι ο ίδιος ο αγώνας μας.

Σε πρώτο χρόνο, δικαιοσύνη είναι ο αγώνας που γίνεται παράδειγμα και πρότυπο, ως συνειδητή επιλογή και συλλογική στάση που μπορεί να δοκιμαστεί και σε άλλα πεδία αντιπαράθεσης του κοινωνικού ανταγωνισμού.

Δικαιοσύνη είναι ο αγώνας που γίνεται μνήμη. Μνήμη ατομική μα και συλλογική. Μνήμη που εγγράφεται στον δημόσιο χώρο, αποτελώντας ορόσημο για τις αντιστάσεις του μέλλοντος.

Δικαιοσύνη είναι ο αγώνας που διυλίζει τα «αδιέξοδα» της προσωπικής απώλειας, που συλλογικοποιεί το πένθος, που επουλώνει και αποκαθιστά το τραύμα μέσα από συλλογικές και οριζόντιες διαδικασίες οργάνωσης των απαντήσεών μας.

Δικαιοσύνη είναι ο αγώνας για έναν άλλο ελεύθερο κόσμο, όπου η αδικία δεν θα είναι θεσμοθετημένη, και δεν θα χρειάζεται κανέναν μπάτσο να την επιβάλλει.

Δικαιοσύνη είναι ο αγώνας.

Μέσα από την πολύμηνη παρουσία και δραστηριότητά της, η ανοιχτή συνέλευση έχει καταφέρει να αναδείξει την υπόθεση της κρατικής δολοφονίας του Κώστα Μανιουδάκη σε έναν αναγνωρίσιμο κοινωνικό αγώνα της ιστορίας του τόπου μας. Συνεχίζουμε στα ανεξερεύνητα μονοπάτια της δικαιοσύνης.

Όπως είχαμε γράψει και παλιότερα, το δίκιο αποδίδεται μέσα από τις συλλογικές διαδικασίες του δρόμου. Μόνο οι συλλογικές μας αντιστάσεις είναι ικανές να ορθώσουν αναχώματα στη συνεχιζόμενη υποτίμηση της καθημερινότητας και της ίδιας της ζωής. Το δικό μας στοίχημα βρίσκεται στην αναβάθμισή τους. Από τα Χανιά μέχρι τον πλημμυρισμένο θεσσαλικό κάμπο, και από το Ηράκλειο ως την Αλεξανδρούπολη, έχουμε εκατοντάδες λόγους να αγωνιζόμαστε. Έχουμε χιλιάδες δίκια να κερδίσουμε...

Δικαιοσύνη είναι η αντίσταση. Δικαιοσύνη είναι ο ίδιος ο αγώνας.

** [Αίτημα της οικογένειας] Καλούμε όσους πέρασαν από το σημείο την Παρασκευή 01 Σεπτεμβρίου από τις 18:45 - 19:45 στον επαρχιακό δρόμο Φρε-Βρυσσών και έχουν πληροφορίες να επικοινωνήσουν μαζί μας. **

ανοιχτή συνέλευση για την κρατική δολοφονία του Κώστα Μανιουδάκη

anoixti_kmanioudakis_xania@espiv.net

anoixti4kmanioudakis.noblogs.org

Χανιά, Απρίλιος 2024

φωτογραφία αρχείου από την παγκρήτια πορεία στα ΤΑΕ Σούδας στα Χανιά, το Σάββατο 07/10/2023
ενάντια στη συγκάλυψη της κρατικής δολοφονίας του Κωστή Μανιουδάκη